

Σ τ ι χ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε στι

Ε ν τω ζαυ ρω σκ χα τηρ γη σας την τε ξυ υ λ α α α α κα τα α α

ραν εν τη τα ψη σ ε νε κρω ω σας τε θα να α α τε α το ο κρα α α α τος

εν δε τη ε γερ σει ει σκ ε ε φω τι ι σας το γε νος τω ων αν

θρω ω ω πω ων Δι α τε το σοι οι οι βο ω ω μεν ευ ερ

γε τα Χρι σε ο Θε ος η η μων δο ο ο ξα α α α σοι

Σ τ ι χ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η ψυ χη μ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Η νοι γη σαν σοι Κυ ρι ε φο βω πυ λαι αι αι θα να α α τε

πυ λω ροι δε Α δ α ι δον τες σε ε πτη ξαν πυ λας γαρ χαλ κας συν ε

τρι φας και μο χ λ ας σι δη ρ ας συ νε ε ε θ λ α σας και ε ξ η γ α γ ες η

μα α ας ε κ σ χ ο τ ας και σ χ ι ας θ α α να α α α τε και τ ας

δε σ μ ας η μ ων δι ι ε ε ε ρ ρ η η η η ξ ας